

Landbrugsministeren (Bording): Som det fremgaar af Betænkningen, har jeg under et Samraad med Udvalget udtalt, at jeg er villig til at skaffe Oplysninger i Sommerens Løb angaaende, hvor stort et Antal Huse der endnu henhører under denne Lovgivnings Bestemmelser. Ligeledes har jeg givet Udtryk for min Enighed med Udvalget i Forstaaelsen af de nye Bestemmelser, som er kommet ind under Behandlingen i Folketinget. Jeg takker Flerpartallet i Udvalget for Tilslutningen til Lovforslaget og udtaler min Beklagelse af, at Mindretallet ikke kan stemme for det, saaledes som det nu foreligger, da hverken Ejerne eller Lejerne med Rette vil kunne hævde, at denne Lovgivning er overflødig, men man tværtimod sikkert fra alle Sider maa erkende, at det er nødvendigt, at der lovgives paa dette Omraade.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—8 (se Tillæg C. Sp. 299) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en den 24. Januar 1935 i Berlin undertegnet dansk-tysk Overenskomst vedrørende den gensidige Vareudveksling med dertil hørende Slutprotokol.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 3733).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den Overenskomst med Tyskland, som her foreligger til Behandling, indeholder i det væsentlige de samme Bestemmelser som den tilsvarende Overenskomst i Fjor. Der er dog tilføjet dette, at man faar en Mulighed for at lade den ligesom forlænge sig af sig selv. Overenskomsten blev i Fjor afsluttet for et Aar. Den sluttes ogsaa denne Gang for et Aar, men i Fremtiden vil Forlængelsen kunne foregaa blot ved en Noteudveksling, uden at man behøver at vende tilbage til Rigsdagen til Forhandling derom. Jeg tror, man kan sige, at derved imødekommes et Ønske, som har været fremme i Rigsdagen baade her og i det andet høje Ting under Drøftelserne i Fjor, og som er blevet gentaget i Aar, selv om denne Imødekommen ikke gaar saa vidt, at den

har tilfredsstillet alle. Til Overenskomsten er knyttet en Protokol, som giver Bestemmelser om Bevarelsen af det Sæt af Regeringsudvalg, altsaa et dansk og et tysk, som blev oprettet i Fjor til Drøftelse af vore gensidige Handelsforhold. Endelig er der til Overenskomsten knyttet Bestemmelser om en udvidet Anvendelse af de blandede Udvalg med Erhvervsrepræsentanter. Tanken dermed er, at vi skal have Adgang til sammen med Tyskerne at drøfte de Priser, som de fastsætter for forskellige Varer, idet Ordningen i Tyskland nu er denne, at saadanne Priser fastsættes gennem Statsforanstaltning.

Dertil kan jeg føje, at samtidig med, at selve denne tilsyneladende altsaa ikke meget omfattende Aftale sluttes, er der truffet Aftale om en Række Vareudvekslinger, hvis Hovedprincip er det samme som i Fjor. De Mængder af Landbrugsvarer, vi bliver i Stand til at udføre til Tyskland, er noget forøget i Forhold til i Fjor, og med Hensyn til den Mængde af forskelligartede Varer, som vi indfører fra Tyskland, er der ligesom i Fjor truffet Aftale om, at der gennem Attesttildeling gives Mulighed for Indførsel af visse Mængder af bestemte Varer, som man fra tysk Side særlig interesserer sig for. Omfanget heraf er udvidet lidt i Aar, men de almindelige Forhold forrykkes dog ikke væsentligt derved. Alt i alt skulde denne Aftale, forudsat at ikke andet volder Vanskeligheder, i sig selv give Betingelser for en større Handel med Tyskland i Aar end i Fjor, og det kan vel ikke bestrides, at den Udvidelse, som foregik i Fjor, har øvet en særdeles gunstig Indflydelse paa en Række danske Salgspriser.

Jeg skal da anbefale det foreliggende Forslag til velvillig Behandling, idet jeg tilføjer, at saafremt man skulde ønske i et Udvalg at faa nærmere Oplysninger om de Bestemmelser, der knytter sig dertil, er jeg selvfølgelig rede til at give saadanne Oplydninger.

Hauch: Da Forhandlingerne i Fjor blev paabegyndt mellem den danske og den tyske Regering om Samhandelen for det forløbne Aar, laa Forholdene, som ærede Medlemmer vil vide, paa mange Punkter ganske overordentlig vanskeligt. Særlig gjaldt dette med Hensyn til Kreaturerne, idet vi overhovedet ikke var i Stand til at sælge Kreaturer til Tyskland ud over det Antal af 6 000, vi kunde komme af med i Henhold til en Traktat, som var sluttet mellem Tyskland og Rumænien. Det lykkedes under de Forhandlinger, der fandt